

מאיר

מדינת ישראל

לדרמן בן מאיר לדרמן בן מאיר

[07.12.2025]

החלטה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי באסמכתאות המצורפות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. המדובר בדו"ח מספר 90525457280, מיום 04.11.22, בגין עבירת אי ציות לאור אדום.

לאחר שלוש בקשות לדחיית מועד הדיון התקיים דיון ראשון בתיק ביום 29.10.24 ונדחה שוב לצורך הסבה ליום 16.03.25 אך בשל אילוצי בית המשפט נדחה הדיון לתאריך 08.09.25 (ראה הודעת מזכירות מיום 28.01.25).

מעיון בנט המשפט עולה, כי זימון נשלח אל כתובת המייל של ב"כ המבקש ביום 31.01.25 בשעה 19:36. על כן, התקיימה מסירה כדין, גזר הדין ניתן בהעדר התייצבות הנאשם והוטל קנס בסך 2,000 ש"ח.

על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

ב"כ המבקש טען כי לא התייצב לדיון בשל תקלה ביומנו. לעניין זה נקבע אך לאחרונה בעפ"ת (חי') 23318-02-25 (כבוד השופט אריאלי) כי אין בטענת בלבול או שכחה כדי לבסס חשש לעיוות דין וכן אף לא טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו (ראו רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל, 02.10.2003, פסקה 8).
באשר לעיוות הדיון, כבר נקבע כי טענה להסבה או טענה כי אחר נהג ברכב, אין בה כשלעצמה כדי לבסס חשש מפני עיוות דין. ראו לדוגמה; רע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.11) ועפ"ת 2047-09-22 סלומן נ' מדינת ישראל (24.10.22).

כן נקבע כי גם כאשר מדובר בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. ראו ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.9.2007).

לא מצאתי בין יתר נימוקי הבקשה הצדקה לביטול גזר הדין ואף לא התייחסות לשיהוי שבהגשת בקשה זו, מעבר לסד הזמנים. מעיון בנט המשפט, פסק הדין נצפה באתר על ידי ב"כ המבקש ביום 08.09.25 ובקשה זו הוגשה ביום 11.11.25.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ו, 07 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.